

NIEZAWISNY (1) *ai*

I sg m niezawisnym.

Sł stp brak, Cn: niezawistny, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.: niezawistny s.v. zawiśny.

Nie czujący niechęci do innych z powodu ich osiągnięć, dobrobytu itp.: IÉftLi kiedy wzrzyśz iż człowiek mały będzie pokornym [...] vbogi nie zawiśnym [...] dziękuy panu Bogu. GlabGad P8.

Cf ZAWISNY

AK